

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ БІЗНЕС-ТРЕНІНГУ ПРИ ВИВЧЕННІ НАУКИ «ПРОЕКТНЕ ФІНАНСУВАННЯ»

Результативність будь-якого тренінгу оцінюється його ефективністю, а саме: оцінюється рівень досягнення поставлених завдань тренінгу та визначається його практична значущість — рівень засвоєння знань, здобуття нових умінь і поглиблення фахових компетенцій.

Результати оцінювання є особливо важливими для постійного вдосконалення програми та сценарію бізнес-тренінгу, а також для подальшого планування засвоєння практичних навичок магістрів як майбутніх фахівців.

На наш погляд, у процесі оцінки ефективності впровадження бізнес-тренінгу при вивченні науки «Проектне фінансування» слід виділити кілька рівнів такої оцінки:

- 1). рівень засвоєння знань;
- 2). рівень зміни результатів фахової поведінки;
- 3). рівень загальних результатів роботи.

На першому рівні координатор тренінгу оголошує його завдання. Так, завданнями тренінгу з науки «Проектне фінансування» є: уміння аналізувати, обґрунтувати та висловити власну позицію/думку в процесі організації проектного фінансування; уміння організувати роботу в міні-групі з вирішення проблемної ситуації (вибору форми та методу фінансування конкретного інвестиційного проекту, здійснення оцінки проекту кожною стороною учасників і підписання угод); прийняття управлінських рішень прямими учасниками тренінгу щодо фінансового забезпечення інвестиційного проекту; отримання навичок творчого мислення через роботу малих груп-учасників. Також на цьому рівні оцінюється ступінь вдосконалення знань, розвитку умінь і практичних навичок або фахових компетенцій учасників. Основним методом оцінки тут виступає спостереження викладача-координатора за роботою, по-перше, індивідуально кожного учасника тренінгу та, по-друге, кожної міні-групи учасників.

На другому рівні можуть застосовуватися такі неформальні методи оцінки, як спостереження координатора за учасниками бізнес-тренінгу в ході його проведення та метод отримання зворотнього зв'язку, що має відповідати наступним критеріям:

- надавати учасникам тренінгу свободу висловлювання власної думки щодо завдань тренінгу, його ходу організації та результатів;
- не виступати занадто деталізованим, що зменшує бажання студентів брати участь в оціночних процедурах.

Метою третього рівня — рівня результатів, — виступає заключна оцінка тренінгу в цілому за визначеними критеріями викладача-координатора та підсумкова (бальна) оцінка участі кожного учасника бізнес-тренінгу. Так, до визначених критеріїв викладача-координатора з науки «Проектне фінансування» відносяться: участь у презентації міні-групи, рівень обґрунтованості результату/пропозиції, фахова відповідь на запитання в ході тренінгу; коректність запитань до учасників інших міні-груп, активність на тренінгу.

Майорова Т.В., к.е.н., доцент,
завідувач кафедри банківських інвестицій

ПОСИЛЕННЯ НАУКОВОЇ СКЛАДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНВЕСТУВАННЯ» ЯК ПРОВІДНОЇ КОМПОНЕНТИ ОСВОЄННЯ НАУК

Трансформаційні процеси, що відбуваються сьогодні у суспільстві, вимагають переосмислення теоретичних і методологічних підходів до вивчення економічних категорій, і, в першу чергу, таких як «інвестиції». За таких умов виникає необхідність у посиленні наукової складової дисципліни «Інвестування».

Освіта без науки немає майбутнього, наука без освіти не має фундаменту. Для того, щоб посісти гідне місце у сучасному глобалізованому світі, у якому панує жорстка конкуренція, в нашому університеті слід подолати розрив між освітою і наукою, а саме — побудувати єдину освітньо-наукову систему, що повною мірою відповідатиме вимогам часу і відзначатиметься водночас високим ступенем інтегрованості й конкурентоздатності не лише на вітчизняному, а й

на світовому ринку освітніх послуг. Життєва необхідність інтеграції науки і освіти значною мірою продиктована гострою потребою в оновленні вітчизняної економіки, прискореного розвитку її інноваційної складової.

У процесі викладання дисципліни «Інвестування» як науки необхідно зважити на те, що освітня компетенція припускає засвоєння студентом не відокремлених один від одного знань і вмінь, а оволодіння комплексною процедурою, у якій для кожного виділеного напрямку наявна відповідна сукупність освітніх компонентів, що мають особистісно діяльнісний характер.

Метою вивчення дисципліни «Інвестування» як науки є досліджування найсуттєвіших характеристик процесу інвестування у національній економічній системі. Досягнення поставленої мети передбачає вирішення наступних основних завдань: вивчення у логічній послідовності базових понять інвестування; навчити студентів правильно застосовувати методичний інструментарій організації інвестиційного процесу; ознайомити студентів зі сутністю і теоретичними засадами основних видів інвестування, зокрема, фінансового, реального, інноваційного та іноземного, а також з методами державного регулювання інвестиційної діяльності; навчити студентів оцінювати інвестиційні рішення в умовах ринку; виробити уміння опрацювати та аналізувати доцільність реалізації інвестиційних проектів в умовах невизначеності; навчити студентів правильно визначати методи фінансування інвестиційної діяльності; проведення систематичної перевірки та самоперевірки знань студентів з метою виявлення рівня розуміння та ступеня засвоєння вивченого ними матеріалу.

При розробці навчально-методичного забезпечення науки «Інвестування» необхідно керуватися тим, що компетентності є своєрідними комплексами знань, умінь і ставлень, що набуваються в навчанні й дозволяють людині розуміти, тобто ідентифікувати та оцінювати в різних контекстах, проблеми, що є характерними для різних сфер діяльності.

Основна мета такого підходу, полягає у тому, щоб студенти, які вивчили науку «Інвестування» отримали такі здатності як: продемонструвати творче мислення з інвестиційних проблем; застосувати різні види спілкування в різних ситуаціях; довести здатність пристосування до різних ситуацій в інвестиційній сфері; зрозуміти й відповідно використати новітні технології інвестиційної оцінки та інвестиційного аналізу; розвивати здібності дослідження та набувати власний досвід; побудувати комплекс індивідуальних і соціальних цінностей та орієнтувати на них свою поведінку й кар'єру.

*Максименко Н.П., ст. викладач
кафедри банківської справи*

ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

На сучасному етапі розвитку суспільства особливо гостро стоїть питання кваліфікації та компетентності професіоналів усіх напрямків, особливо це стосується економічних спеціальностей. Сприяти формуванню таких професіоналів — найголовніша мета ВНЗ, і це висуває нові вимоги до форм навчання, а саме до активного використання інноваційних методик.

Голант С. Я. ще у 60-і роки минулого століття виділив активну та пасивну моделі навчання залежно від участі студентів у навчальному процесі.

Пасивна модель: студент виступає в ролі «об'єкта» навчання, повинен засвоїти й відтворити матеріал, переданий йому викладачем, текстом підручника чи навчального посібника, які визначаються джерелами «правильних» знань. Ця модель визнана найменш ефективною.

Активна модель навчання передбачає застосування методів, які стимулюють пізнавальну активність і самостійність студентів, що виступають «суб'єктом» навчання: виконують творчі завдання, вступають у діалог із викладачем та один з одним. Основні методи: самостійна робота, проблемні та творчі завдання, дискусії учасників навчального процесу, що розвивають творче мислення тощо. Ця модель визнана найефективнішою.

До цієї класифікації слід додати також інтерактивне навчання, як різновид активного, яке має свої закономірності та особливості. Інтерактивне навчання — різновид взаємонавчання, де і студент, і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання, які чітко розуміють, чим вони займаються, активно аналізують те, що знають, вміють і здійснюють. Організація інтерактивного навчання у ВНЗ передбачає моделювання життєвих і виробничих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин і відповідної ситуації тощо. Ця модель дає максимальну ефективність засвоєння знань і навичок.